

Петро ВОЙТОВИЧ

Коли говоримо про мучеників, то переважно думкою повертаємось у давно минулі часи ранньої Церкви. Тоді християни як представники нової і зовсім невідомої релігії зустрілися із ворожістю з боку тогочасної влади і панівної релігії – поганства. Ціною власного життя вони свідчили свою християнську віру. Але явище мучеництва зустрічається і в наш час. Християни і надалі піддаються гонінням в багатьох країнах сучасного світу. За статистичними даними щонайменше 250 млн. християн переслідуються в різних частинах світу.

Мучеництво є добровільним вибором людини. Це не просто страждання, це акт самопожертви. Суть мучеництва в тому, щоб у момент вибору «відректись Христа і жити, або прийняти мученицьку смерть і зберегти Йому вірність» людина могла собі сказати: «Я не можу вчинити по-іншому, тому що відректись Христа для мене – страшніше смерті». Як виховується така християнська свідомість? Вона є плодом всього попереднього життя. Щоб не бути багатослівним, бажаю представити вашій увазі, дорогі читачі, декілька фактів мучеництва в сучасному світі.

Хоча мучеників на Близькому Сході у сьогоднішній час є дуже багато, проте світ сколихнула подія, яка сталася 15 лютого 2015 року на побережжі Тріполі, столиці Лівії, де бойовиками «Ісламської держави» було вбито 21 єгипетського християнина-копта. Це не були особливі подвижники чи служителі Церкви, не монахи, а звичайні люди, робочі, які приїхали в Лівію заробити гроші, щоб хоч якось підтримати родину. Вони були простими людьми, але Господь вибрав їх, щоб показати у них Свою славу. Ці християни-копти померли за свою віру, це підтвердили їхні вбивці: «Вони згадують ім'я об'єкта свого поклоніння, умираючи в багатобожжі» (не розуміючи таїнства Пресвятої Тройці, бойовики вважали їх віруючими у трьох богів). Мати одного із мучеників сказала: «Я не сумую: мій син – мученик за Христа... я молюсь за те, щоб Господь достукався до сердець убивць, щоб вони не були в пеклі. Дякую їм!».

Коптська Церква, як і в перші віки християнства, коли факт мучеництва за Христа одразу заявляв про святість, внесла імена цих чоловіків до загальноцерковного синаксару і закликала вірних молитися «про силу в Христі подібну до сили Лівійських

новомучеників». Днем пам'яті святих став восьмий день коптського місяця амшир (15 лютого за григоріанським календарем). Папа Франциск також визнав подвиг цих мучеників: «Останніми їх словами були: «Ісусе, допоможи мені». Їх вбили за те, що вони були християнами... не важливо, католиками, православними, коптами чи лютеранами». Це непоодинокі випадки переслідування християн. За останні роки все більше повідомлень надходить про переслідування християн в тих регіонах, де вони становлять меншість: Близький Схід, Азія, Африка. Так в Нігерії було вбито 147 студентів. Ці вбивства були вибірковими, вбивали лише тих, які визнавали себе християнами. І таких випадків в наш час є дуже багато. За статистикою соціолога Массімо Інтровіньє в 130 країнах кожного року вбивають близько 105 тис. християн.

Сьогодні, коли для мільйонів людей смерть стала чимось звичайним, а віра сприймається як щось надто обтяжливе, подвиг сучасних християнських мучеників здатний з новою силою сколихнути душі людей, нагадати про силу віри, яка виражається в ісповідуванні словом і ділом. Ці християнські подвиги не потребують зайвих коментарів чи похвал, вони потребують наслідування і пам'яті, вічної пам'яті.

Петро ВОЙТОВИЧ. Живі ікони//СЛОВО № 3 (63) 2015